

dem? Jeg synes faktisk, at fru Line Barfod skal stemme for det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hvis fru Charlotte Dyremose kunne komme med noget som helst, der gav mulighed for, at mange flere mennesker ville få et meget bedre tilbud, ville jeg meget gerne stemme for det. Men problemet er jo lige præcis, at det gør det her forslag ikke. Der er en total usikkerhed, også fordi hele økonomien stadig er totalt ukendt.

Jeg forstår slet ikke fru Charlotte Dyremose, når vi nu hører argumentet om, at borgeren kun skal henvende sig i sin egen kommune. Hvad så, når institutionen er beliggende i en anden kommune, hvorfor skal den institution så flyttes? Hvorfor kan den institution så ikke lige så godt ligge under regionen og være et godt specialiseret tilbud? Hvorfor er det, at man kun skal henvende sig i sin egen kommune, et argument for, at de specialiserede institutioner skal flyttes ud i den kommune, hvor de tilfældigvis er placeret geografisk?

Hvis jeg bor i Albertslund Kommune og har et barn, hvorfor er det så et argument for, at en specialiseret institution i Ishøj skal høre under Ishøj Kommune? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg har været inde på tidligere: Det er ikke vigtigt for mig, hvem der driver institutionen, hvis brevpapir man skriver lønsedler på. Det er vigtigt for mig, at vi fortsat har nogle specialiserede institutioner, som er veldrevne.

Jeg vil godt give fru Line Barfod tre årsager til, hvordan det her bliver bedre, bare tre, jeg har mange, men jeg vil nøjes med tre. Der bliver én indgang, én kommune man skal tage fat i, og ikke en masse forskellige myndigheder, uanset hvor institutionen ligger. Der bliver et VISO, som har adgang til den mest specialiserede viden i hele landet og dermed kan tilbyde den til den enkelte borger, uanset hvor i landet man bor. Der bliver en tilbudsportal, der giver både borgeren og kommunen mulighed for at se, hvilke tilbud der er, som passer bedst til den enkelte borger.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Man må sige, at en hjemmeside, at tilbudsportalen skal løse mange problemer. Det er sådan set bare et lille plaster, der skal forsøge at stoppe en blødning.

Det ændrer jo ikke på, at penge har det med at bestemme. Nu vil regeringen og Dansk Folkeparti så gennemføre en finansieringsreform, hvor det under forhandlingerne ikke er lykkedes at få et eneste regneeksempel, som har kunnet give den mindste form for sikkerhed for, at pengene også er der, hvor behovet er. Det er et totalt eksperiment.

Derfor er det også, at regeringen og Dansk Folkeparti i deres egen aftale skriver på side 17:

Skulle der på socialområdet opstå vanskeligheder med tilrettelæggelsen af finansieringsordningen, er forligspartierne enige om at drøfte den tilbagefaldsmulighed, at der bevares et grundtakstsystem.

KL 14.50

Altså med andre ord: Skulle det her gå helt galt, går vi bare tilbage til det, vi har. Det er da den omvendte verden. Hvorfor ikke sørge for, at man ved, at det, man springer ud i, rent faktisk holder vand, og så starte med det, vi har i dag? Det har vi foreslået under forhandlingerne. Det er pure blevet afvist. Man vil usikkerheden.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu har vi i snart 3 timer hørt på, at det her skulle være et eksperiment, og hvorfor vi dog tør foretage alle de her ændringer. Man anerkender, at det er gode ændringer, men man er nervøs over det, at vi foretager ændringer. Nu skal jeg så høre for, at vi rent faktisk er forsigtige med hensyn til de ændringer, vi foretager. Det undrer mig.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes nu ikke, at det er udtryk for forsigtighed. Det er måske udtryk for stort mod, måske nok nærmere dumdristighed, for det, man skriver i aftalen, er: Nu prøver vi først en finansieringsmodel, og så ser vi, hvad der sker, og hvis det så går galt, bruger vi den, vi kender i dag. Det synes jeg ikke er forsigtigt. Jeg tror sådan set kun, man kan betegne det som forsigtigt, fordi man ikke selv kommer i klemme, hvis det er sådan, at det går galt.